

Ύπονοι Μαθηματικοί

Ψάχνοντας τον ένοχο...

Γιατί, ακόμα και
τα μαθηματικά
μπορούν να γίνουν
επικίνδυνα...

ΨΑΧΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΕΝΟΧΟ

Μια φορά και έναν καιρό όπως λεν τα παραμύθια, ήταν ένας Έλληνας μαθηματικός, ο Νικόλαος Νικολαΐδης, επί χρόνια πρύτανης του πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ενώ είχε περάσει σχεδόν όλη του τη ζωή διδάσκοντας την μεγάλη του αγάπη, τα μαθηματικά.

Η ώρα είναι εφτά και ο καθηγητής κάθεται ακόμα στο γραφείο του. Χτυπάει το τηλέφωνο και μετά από λίγα δευτερόλεπτα το κλείνει και.....Ησυχία.

Εν τω μεταξύ, η γραμματέας του καθηγητή, η κυρία Ιωάννα, κάθεται στο γραφείο της και πληκτρολογεί κάτι στον υπολογιστή της. Ο καθηγητής περιμένει όπου να 'ναι έναν από τους πιο ταλαντούχους μαθητές του, τον Γεώργιο Ρεμούνδο.

Η ώρα περνάει και ο Ρεμούνδος φθάνει.

-*Καλημέρα κυρία Ιωάννα, της λέει χαμογελαστά.*

-*Καλημέρα, του λέει και αυτή το ίδιο θερμά, ο καθηγητής σας περιμένει στο γραφείο του, περάστε.*

Περνάει από τον προθάλαμο και αφού χτυπάει την πόρτα μπαίνει στο γραφείο του καθηγητή.

Λίγα δευτερόλεπτα μετά...

-*Ιωάννα! Φώναξε ασθενοφόρο γρήγορα! Ο καθηγητής!*

Λίγα λεπτά αργότερα φθάνει το ασθενοφόρο με τη συνοδεία του επιθεωρητή, εκεί όπου λίγο αργότερα πληροφορούνται για τον θάνατο του καθηγητή.

Ο επιθεωρητής ωστόσο δεν φαίνεται να εκπλήσσεται ιδιαίτερα και αφού βάζει ένα φλιτζάνι καφέ, κάθεται σε μια καρέκλα και βγάζει έναν φάκελο από το σακάκι του.

-*Αυτό αξιαγάπητη Ιωάννα και αγαπητέ μου Γιώργο, είναι το πρώτο μας στοιχείο για την δολοφονία του καθηγητή Νικολαΐδη. Σωστά, τη δολοφονία του. Έφτασε στο γραφείο μου πριν από μία εβδομάδα με το σημείωμα «**Να μην ανοιχτεί μέχρι το θάνατό μου, καθηγητής Νικολαΐδης**». Δεν έδωσα σημασία φυσικά αλλά, μόλις πληροφορήθην σήμερα για τον καθηγητή, κατάλαβα ότι ίσως ήξερε πως πλησίαζε το τέλος του.*

Tips: anbeurden
Korwiden
Hudangpa

29n
5n
10
2

Έτσι ο επιθεωρητής ανοίγει τον φάκελο και διαβάζει:

«Αξιότιμε επιθεωρητή Τριγωνάκη, εγώ, ο καθηγητής Νικολαΐδης Νικόλαος, πρύτανης του πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης του τμήματος μαθηματικών σπουδών και έχοντας σώας τας φρένας, σας αναθέτω την διερεύνηση και εξιχνίαση της δολοφονίας μου. Δυστυχώς γνωρίζω πολλά και σύμφωνα με κάποιους πρέπει να πεθάνω για αυτά. Θα ήταν τουλάχιστον ανόητο και αμελές από μέρους μου να σας τα αποκαλύψω όλα τώρα σε ένα γράμμα, όπου θα μπορούσε να βρει ο καθένας και να το διαβάσει. Γι' αυτό κι έχω φροντίσει να αφήσω αρκετά στοιχεία πίσω μου για να σας βοηθήσω, σε μορφή γρίφων. Φυσικά δεν θα ήθελα να το ερευνήσετε μόνος σας. Οι άνθρωποι που επέλεξα βρίσκονται πίσω από τον πρώτο γρίφο που σας έχω αφήσει.»

Μετά την ανάγνωση της επιστολής, ο επιθεωρητής φάνηκε να εκπλήσσεται. Το ίδιο φαίνεται πως ένωσαν και οι άλλοι δύο παρευρισκόμενοι.

-Γιατί κάποιος να ήθελε να βλάψει τον καθηγητή; Ήταν άκακος! Δεν ήταν ικανός να πειράξει κανέναν. Μπόρεσε τελικά να πει η Ιωάννα.

-Προφανώς αγαπητή μου Ιωάννα, τα κίνητρα αυτού ή αυτών που το έκαναν ήταν πολύ μεγαλύτερα από το αν ο καθηγητής είχε βλάψει ποτέ κάποιον ή όχι, εξήγησε ο επιθεωρητής.

-Ναι αλλά ποιος; Και πάνω απ' όλα γιατί; Απόρησε ο Γεώργιος Ρεμούνδος.

-Νομίζω, αρκετά χρόνο σπαταλήσαμε φλυαρώντας. Αυτά τα ερωτήματα δεν θα απαντηθούν μόνα τους. Θα με βοηθήσετε Γιώργο να λύσω τον γρίφο, έτσι; Όσο για εσάς δεσποινίς Καθέτου, καλύτερα να μείνετε έξω από αυτό για την δική σας προστασία. Μόλις λυθεί η υπόθεση θα σας καλέσουμε. Τώρα πρέπει να περιμένουμε το ιατροδικαστικό πόρισμα. Λοιπόν Γιώργο, αύριο στις 10 στο γραφείο μου.

Όπως είχανε προ συμφωνήσει, την επόμενη μέρα ο Γιώργος Ρεμούνδος ήταν στις 10 ακριβώς έξω από την πόρτα και μπαίνει μέσα. Εκεί ο επιθεωρητής κάθεται σκεφτικός.

-Καλημέρα Γιώργο. Μου επιτρέπεις να σε λέω Γιώργο έτσι; Ήρθε στα χέρια μου η ιατροδικαστική εξέταση. Ο καθηγητής είχε δίκιο. Δολοφονήθηκε από υδροκυάνιο στον καφέ του. Ο δολοφόνος προφανώς όχι μόνο είχε γνώσεις, αλλά και τα μέσα να το βρει και να το βάλει στον καφέ του. Ας ξεκινήσουμε όμως τον γρίφο. Όπως καταλάβαμε και οι δύο είστε ένας από τους δύο 'εκλεκτούς' του καθηγητή. Ο κύριος Δοξιάδης έχει ήδη ενημερωθεί και είναι στον δρόμο. Μέχρι να έρθει πρέπει να σας ενημερώσω για κάτι που δεν παρατηρήσαμε. Μέσα στον φάκελο ο καθηγητής είχε γράψει κι άλλο σημείωμα για το που θα βρούμε το επόμενο στοιχείο, όμως δεν μπορώ να βρω την απάντηση.

Ο γρίφος λέει:

*«Χρήσιμο για πράξεις,
πίσω από 'κει αράχνες θα βρεις
όμορφος της ζωγραφικής »*

Οι δύο άντρες έμειναν για λίγο σιωπηλοί, μέχρι που το χτύπημα της πόρτας, τους έβγαλε από τις σκέψεις τους.

Ο κύριος Δοξιάδης πέρασε στο γραφείο του επιθεωρητή.

-Καλημέρα κύριε Τριγωνάκη, Γιώργο πως είσαι;

-Λοιπόν κύριε Δοξιάδη, μου επιτρέπεις να σε λέω Απόστολο έτσι; Λοιπόν Απόστολε, ο συνάδελφός μου προφανώς σας ενημέρωσε για την κατάσταση και σας έδωσε τον γρίφο.

-Μάλιστα, είπε εκείνος σκεφτικός και έκατσε στη καρέκλα δίπλα στου Ρεμούνδου.

-Λοιπόν; Βγάλατε άκρη; είπε ανυπόμονα ο επιθεωρητής.

-Νομίζω πως ναι...Ο καθηγητής ήταν γνωστός για τους γρίφους του, του άρεσαν. Περνούσαμε ώρες λέγοντάς τους. Θυμάσαι Γιώργο; Τέλος πάντων, νομίζω ότι η απάντηση είναι ο πίνακας! Είπε θριαμβευτικά.

-Σωστά, είπε ο Γιώργος.

-Ναι, αλλά ποιον; Το πανεπιστήμιο έχει χιλιάδες.

-Νομίζω ότι είναι της αίθουσας διαλέξεων, είπε ο Γιώργος, εκεί περνούσε τις περισσότερες ώρες του.

-Σωστά, συμπλήρωσε ο Απόστολος, ακόμη και μετά τις διαλέξεις εκεί μας μάζευε για να μιλήσουμε.

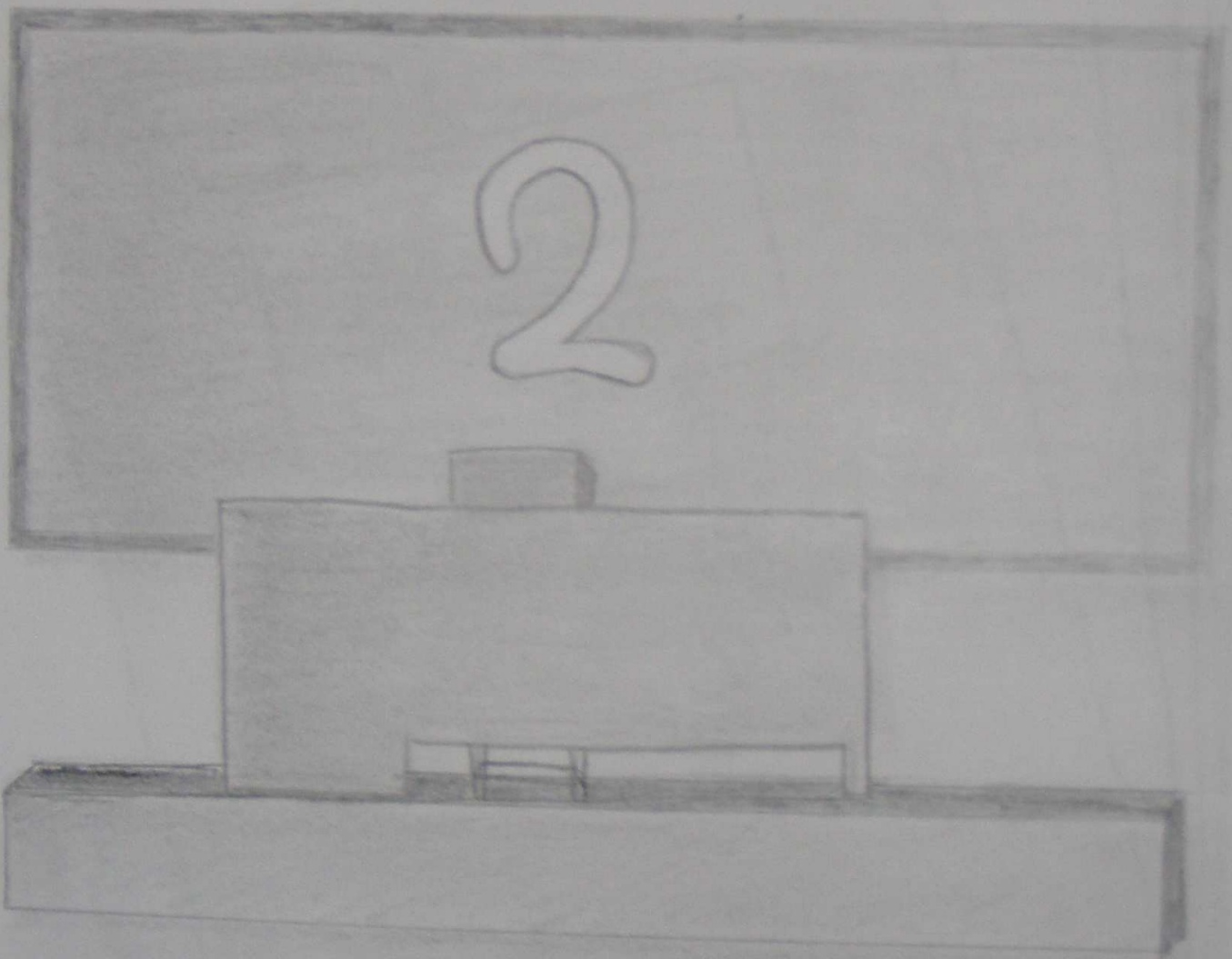
-Και καθόμαστε ακόμα εδώ; Φύγαμε αγαπητοί μου για το πανεπιστήμιο! Αναφώνησε ο επιθεωρητής.

Μετά από λίγη ώρα ο επιθεωρητής, ο Δοξιάδης, ο Ρεμούνδος και δυο αστυνομικοί, βρίσκονταν στην αίθουσα ψάχνοντας για το επόμενο στοιχείο τους.

-Νομίζω ότι βρήκα κάτι, αναφώνησε ο Απόστολος. Ελάτε να κατεβάσουμε τον πίνακα.

Μερικά λεπτά Αργότερα οι πέντε άντρες, είχαν κατεβάσει τον πίνακα και κρατούσαν στα χέρια τους τον επόμενο φάκελο.

Αφού ο επιθεωρητής αποδέσμευσε τους αστυνομικούς, κάθισε με τους νέους του συναδέλφους και διάβασε το γράμμα...

«Αν ανακαλύψατε αυτό το γράμμα συγχαρητήρια, είστε μια πολύ καλή ομάδα. Λοιπόν, χωρίς άλλες καθυστερήσεις, ορίστε ο επόμενος γρίφος:

Όλη μου τη ζωή ήμουν περίεργος, ίσως υπερβολικά περίεργος για κάποιους. Πάντα έψαχνα τα πράγματα σε βάθος και όχι επιφανειακά. Το ίδιο προτείνω και σε εσάς. Μόνο έτσι θα πάτε μπροστά. Δεν έμεινε πολύ ακόμα για το τέλος. Το επόμενο στοιχείο είναι στο:

$$\Sigma v \cdot \left[(\rho + \tau)^2 - (\rho - \tau)^2 \right] \cdot \frac{\alpha \rho \iota}{4} = ;$$

-Το βρήκα! Αναφώνησε ο Γεώργιος. Έλυσα το γρίφο! Είπε και σηκώθηκε όρθιος.

-Δεν νομίζεις ότι θα έπρεπε να ενημερώσεις και εμάς; Βιάστηκε να ρωτήσει ο επιθεωρητής.

-Φυσικά! Απάντησε εκείνος. Η απάντηση ήταν εύκολη, δεν χρειαζόταν τόση σκέψη. Είπε και χωρίς δεύτερη σκέψη πήρε μία κιμωλία και έλυσε την εξίσωση στον πίνακα, υπογραμμίζοντας την λύση του.

-Μα φυσικά! Πως δεν το σκεφτήκαμε; ΣΥΡΤΑΡΙ! Είπε ο επιθεωρητής. Αλλά ποιο;

-Μάλλον εδώ κάποιος. Είπε ο Απόστολος.

-Εδώ Απόστολε υπάρχει μόνο ένα συρτάρι και αυτό όπως βλέπεις δεν έχει μέσα κάποιο φάκελο, είπε ο Γιώργος.

-Φοβάμαι Απόστολε ότι ο Γιώργος έχει δίκιο. Μάλλον πρέπει να ψάξουμε το γραφείο του καθηγητή. Ίσως εκεί βρίσκεται η απάντηση, είπε ο επιθεωρητής, και έκανε να βγει από την αίθουσα.

Όταν...

-Σταθείτε! Αναφώνησε ο Απόστολος. Η απάντηση είναι εδώ μέσα. Θυμηθείτε τα λόγια του καθηγητή στο προηγούμενο γράμμα....

«Πάντα έψαχνα τα πράγματα σε βάθος και όχι επιφανειακά. Έτσι να ψάχνετε και εσείς.» ...Μισό λεπτό, είπε και κατευθύνθηκε προς την έδρα της αίθουσας. Αφού άνοιξε το συρτάρι και το περιεργάστηκε λίγο, γύρισε θριαμβευτικά προς τους άλλους.

-Ορίστε! Ελάτε να δείτε, είπε και έδειξε το ανοιχτό συρτάρι. Με την πρώτη ματιά είναι ένα φαινομενικά κοινότυπο συρτάρι, σωστά; Σωστά. Όμως αν κοιτάξετε πιο προσεκτικά και ψάξετε λίγο καλύτερα, θα διαπιστώσετε ότι υπάρχει κι άλλος πάτος από κάτω. Είπε χαμογελαστά για την ανακάλυψή του.

Ο επιθεωρητής προχώρησε προς το συρτάρι και παίρνοντας τη σκυτάλη από τον νεαρό μαθητή και αφότου έβγαλε τον πρόσθετο πάτο, κράτησε στα χέρια του το επόμενο στοιχείο τους.

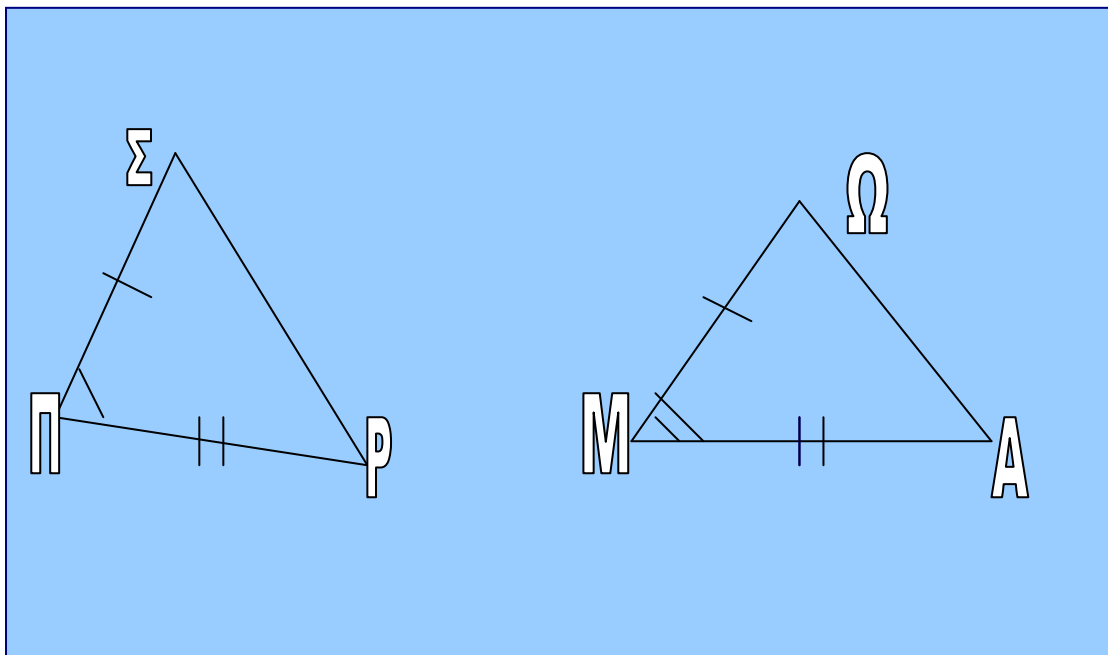
-Εύγε Απόστολε! Εξαιρετική σκέψη! Του έδωσε τα εύσημα ο επιθεωρητής. Ας μην χάνουμε όμως άλλο χρόνο. Ας διαβάσουμε το επόμενο γράμμα. Λοιπόν...

Karadeniz İnci
Kadisesi

İnci endüstrisi
Ticaret ve Sanayi Bakanlığı

3

*«Συγχαρητήρια! Βρήκατε και αυτό το στοιχείο. Μαντεύω μάλιστα ότι ενώ οι άλλοι δυο ήσασταν έτοιμοι να ψάξετε αλλού, ο Απόστολος έλυσε το γρίφο με τα λόγια μου.»
Ας συνεχίσουμε όμως.*

Έστω δύο τρίγωνα ΣΤΡ και ΩΜΑ τα οποία έχουν :

$$\Sigma\text{T}=\Omega\text{M}$$

$$\text{T}\text{P}=\text{M}\text{A}$$

$$\Sigma\text{P}<\Omega\text{A}$$

Τι συμπεραίνετε για τις γωνίες που βρίσκονται απέναντι από τις άνισες πλευρές;

Αφού τελείωσαν τον γρίφο, ο επιθεωρητής θυμήθηκε:

-Προτού λύσουμε τον επόμενο γρίφο, πρέπει να δούμε την κατάθεση της Ιωάννας Καθέτου, της γραμματέως του καθηγητή. Ας πάμε πίσω στο γραφείο μου να εξετάσουμε καλύτερα την κατάθεσή της, είπε ο επιθεωρητής και τους παρότρυνε να τον ακολουθήσουν.

Λίγη ώρα αργότερα βρισκόταν στο γραφείο του και κρατούσαν στα χέρια τους τον φάκελο με την κατάθεση της Ιωάννας.

-Λοιπόν, ξεκίνησε πρώτος ο επιθεωρητής, σύμφωνα με την κατάθεση της Ιωάννας, ο καθηγητής άνοιξε ο ίδιος το γραφείο του εκείνη τη μέρα καθώς η ίδια είχε μια εξωτερική δουλειά. Όπως ανέφερε, ο καθηγητής παράγγελε τον καφέ του από μία καφετέρια και πήγαινε ο ίδιος να τον πάρει. Ωστόσο δεν γνωρίζει αν έγινε το ίδιο εκείνη την ημέρα, καθώς όταν έφτασε στο γραφείο, ο καθηγητής έπινε ήδη τον καφέ του. Σε ότι αναφορά την συμπεριφορά του καθηγητή, είπε ότι τελευταία ήταν ιδιαίτερα καχύποπτος.

-Άρα υποπτευόταν ότι ερχόταν ο τέλος του. Είπε ο Γιώργος. Ωστόσο δεν έπαυε να παίρνει τον καφέ του από καφετέρια.

-Και κάπου εδώ, λέει ο επιθεωρητής, τελειώνει η κατάθεση της κυρίας Καθέτου. Δεν μπορούσε να μας δώσει κάποια άλλη χρήσιμη πληροφορία. Συνεπώς, νομίζω ότι κάπου εδώ πρέπει να μαζέψουμε τα πράγματά μας και να πάμε στο σπίτι του καθηγητή. Και κάτι μου λέει ότι είμαστε πολύ κοντά στο τέλος.

Μια ώρα αργότερα, ο επιθεωρητής και οι μαθητές με την συνοδεία δυο αστυνομικών, βρισκόταν έξω από το σπίτι του καθηγητή.

Όλοι τους ένιωθαν την καρδιά τους να σφίγγεται. Ακόμη δεν είχαν συνηθίσει την απώλεια του καθηγητή.

Πήραν λοιπόν θάρρος και μπήκαν στο σπίτι του πρώην καθηγητή τους. Μπαίνοντας στο σπίτι δεν παρατήρησαν τίποτα περίεργο.

-Οι αστυνομικοί έψαξαν το σπίτι και δεν βρήκαν τίποτα, βιάστηκε να τους λύσει την απορία ο επιθεωρητής, και έβγαλε από την τσέπη του ένα διπλωμένο χαρτί... Λοιπόν, συνέχισε, ποιο στρώμα μπορεί να εννοούσε ο καθηγητής;

-Νομίζω, είπε ο Απόστολος, ότι θα έπρεπε πρώτα να ψάξουμε στην κρεβατοκάμαρά του.

Κι έτσι οι τρεις άντρες ετοιμάστηκαν να πάνε στην κρεβατοκάμαρα του καθηγητή. Πρώτα όμως ο επιθεωρητής απευθύνθηκε στους αστυνομικούς:

-Θα σας παρακαλούσα να μείνετε εδώ εσείς και να σιγουρευτείτε πως κανείς δεν θα περάσει. Ευχαριστώ... Γύρισε και πήγε και εκείνος στο δωμάτιο όπου οι δύο άντρες ήδη έψαχναν το στρώμα.

-Βρήκατε τίποτα; Τους ρώτησε.

-Όχι του αποκρίθηκε ο Γιώργος. Δεν φαίνεται να υπάρχουν κοψίματα ή κάποιου είδους εγκοπή ή θήκη όπου θα μπορούσε να κρύψει το γράμμα.

-Άρα νομίζω ότι παρερμηνεύσαμε τα λεγόμενα του καθηγητή. Δεν φαίνονται να υπάρχουν άλλα στρώματα μέσα στο σπίτι...είπε ο επιθεωρητής απογοητευμένος και έκανε να φύγει.

-Σταθείτε...Γιώργο, σκέψου λίγο. Πριν μόλις μερικές ημέρες δεν μας είπε ο καθηγητής ότι άλλαξε κρεβάτι και στρώμα; Δεν μπορεί να μην το θυμάσαι...Παραπονιόταν για τους μεταφορείς. Αλλά είπε ότι κράτησε το παλιό του κρεβάτι, απλά το πήγε στο πατάρι.

-Σωστά! Στο πατάρι πρέπει να εννοούσε!

Μετά από λίγα λεπτά βρίσκονταν και οι τρεις στο πατάρι του καθηγητή όπου και μετά από λίγο ψάξιμο ο επιθεωρητής βρήκε το πολυπόθητο γράμμα.

-Προτείνω να το ανοίξουμε στο γραφείο μου, τι λέτε; Το ξέρω ότι αγωνιάτε, όπως και εγώ άλλωστε, αλλά εκεί θα είμαστε πιο ασφαλείς.

Κι όντως έτσι έγινε... Τώρα πια ο επιθεωρητής κάθεται στο γραφείο του, έχοντας απέναντί του τους δυο (προσωρινούς βέβαια) βοηθούς του, και τα γράμμα στα χέρια του. Πήρε μερικές βαθιές ανάσες και το άνοιξε... Πριν την κύρια επιστολή υπήρχαν δυο φωτογραφίες. Η μια με τους δυο μαθητές του από τη μέρα της αποφοίτησής τους και η άλλη, με έναν άγνωστο άντρα. Πίσω από τη φωτογραφία με τους μαθητές έγραφε ξεκάθαρα

«Καλή συνέχεια σε ό,τι κάνετε... Χάρηκα που σας δίδαξα». Πίσω από την άλλη δεν έγραφε τίποτα. Έτσι ο επιθεωρητής συνέχισε στην κύρια επιστολή.

-Λοιπόν, ήρθε η ώρα να μάθουμε. Αρχίζω...

*«Αγαπητοί μου Γιώργο και Απόστολε,
Αξιότιμε κύριε Τριγωνάκη,*

Σας ευχαριστώ που αναλάβατε την υπόθεσή μου... Και που την φέρατε εις πέρας. Ήρθε η ώρα λοιπόν να σας αποκαλύψω όλη την αλήθεια. Θα χρειαστεί να κάνουμε μια αναδρομή στο παρελθόν.

Περίπου μια εβδομάδα πριν, όπως κάθε βράδυ, ετοιμάστηκα να κάνω τον βραδινό μου περίπατο. Ως συνήθως, έκατσα στο πάρκο Χανθ, που βρίσκεται σχετικά κοντά με το πανεπιστήμιο. Ώσπου ξαφνικά, άκουγα άθελά μου, την συζήτηση δυο αντρών από το δίπλα παγκάκι απ' όπου βρισκόμουν. Μόλις που είχε περάσει λίγη ώρα και αντιλήφθηκα την σοβαρότητα του θέματος, έμεινα άναυδος! Προσπαθώντας να μείνω ήρεμος ώστε να μην γίνω αντιληπτός και σκεπτόμενος για το τι θα κάνω, σηκώθηκα και ξεκίνησα να προχωράω για το σπίτι. Μόνο που τη στιγμή που πέρασα μπροστά από το παγκάκι, γύρισα διακριτικά το κεφάλι. Μόλις αντίκρισα τα πρόσωπα, αναγνώρισα αμέσως τον ένα από τους δύο άντρες. Εκείνη τη στιγμή, πάγωσα! Από εκείνο το βράδυ έψαχνα συνέχεια γι' αυτά τα οποία άκουσα. Και τελικά κατέληξα σε αυτή την πικρή αλήθεια που θα διαβάσετε παρακάτω...».

Ο επιθεωρητής Τριγωνάκης συνέχιζε να διαβάζει την υπόλοιπη επιστολή το ίδιο έκπληκτος όπως και οι υπόλοιποι. Ώσπου μπόρεσε να μιλήσει:

-Μετά από τα τόσο αποκαλυπτικά γεγονότα που μόλις διαβάσαμε πιστεύω πως δεν πρέπει να χάνουμε περισσότερο χρόνο!

Και έτσι ξεκίνησαν μαζί με δυο αστυνομικούς για τον προορισμό τους.

Μόλις φτάνουν, ο επιθεωρητής Τριγωνάκης χτυπάει το κουδούνι και η πόρτα ανοίγει από ένα γνώριμο πρόσωπο.

-Ο κύριος Άλμπερτ Αϊνστάιν;

-Μάλιστα

-Κύριε Αϊνστάιν συλλαμβάνεστε για τη δολοφονία του Κωνσταντίνου Καραθεοδωρή και του καθηγητή Νικόλαου Νικολαΐδη και για καταπάτηση πνευματικών δικαιωμάτων. Αυτή τη στιγμή ένα περιπολικό καταφθάνει στην οικεία του συνεργάτη σας και κολλητού σας φίλου Κούρτ Γκέντελ. Λυπάμαι, αλλά φαίνεται πως πρέπει να αναβάλετε την δόξα για...αρκετά χρόνια!

Έξι μήνες αργότερα...

Επιθεωρητής: *Ναι Ιωάννα, μόλις έφτασα κι εγώ.. Ναι, ναι.. Σε περιμένω..*

Ο επιθεωρητής Τριγωνάκης, έχει δώσει ραντεβού με την κυρία Ιωάννα Καθέτου στο πάρκο Χανθ για να την ενημερώσει για την τελική έκβαση της υπόθεσης αλλά και για τους λόγους που ο καθηγητής δολοφονήθηκε.. Η Ιωάννα την επόμενη κιόλας μέρα του φόνου, και μετά από παρότρυνση του επιθεωρητή, έφυγε στην αδερφή της, στην Ιταλία, για την δική της προστασία και ασφάλεια.. Ωστόσο επέστρεψε, ασφαλής πλέον και θέλησε να μάθει όλη την αλήθεια..

Ιωάννα: *Καλησπέρα κύριε Τριγωνάκη.. Πώς είστε;*

Επιθεωρητής: *Μια χαρά δεσποινίς Ιωάννα.. Αν δεν σας πειράζει θα ήθελα να αρχίσουμε όμως γιατί έχω αρκετή δουλειά και βιάζομαι..*

Ιωάννα: *Φυσικά, όπως επιθυμείτε...*

Επιθεωρητής: *Λοιπόν, ουσιαστικά, όλα ξεκίνησαν εδώ, για αυτό και σας ζήτησα να βρεθούμε εδώ.. Πριν από έξι μήνες ακριβώς.. Ο καθηγητής έκανε την καθιερωμένη του βόλτα και κάθισε για λίγο σε ένα παγκάκι.. Τότε ήταν που άκουσε από ένα διπλανό παγκάκι δυο άντρες να λογομαχούν έντονα.. Δεν του πήρε αρκετή ώρα, μέχρι να καταλάβει ότι πυρήνας της κουβέντας τους, ήταν μια μεγάλη μαθηματική ανακάλυψη.. Την οποία, μεταξύ μας, δεν έχω καταλάβει ακόμα.. Φανταστείτε λοιπόν την έκπληξή του όταν αντιλήφθηκαν ότι οι καθηγητές δεν ήταν άλλοι, από τον Ισαάκ Νεύτων και τον Κούρτ Γκέντελ.. Ωστόσο οι εκπλήξεις δεν είχαν τελειώσει, αφού ο καθηγητής μπόρεσε εύκολα να ενώσει τα κομμάτια του πάζλ.. Είχε ήδη διαβάσει ότι ο Νεύτων συνεργάστηκε με τον Γκότφριντ Βίλχελμ Λάιμπνιτς πάνω στην θεμελίωση μιας νέας θεωρίας, την οποία εξέδωσε τελικά μόνος του ο πρώτος, εφόσον ο δεύτερος πέθανε.. Απ' όσο φαίνεται ο Κούρτ ήταν αρκετά αναστατωμένος... Έτσι ο καθηγητής εύκολα κατάλαβε τι είχε*

συμβεί.. Ο ξακουστός μας Νεύτων σκότωσε τον Λάιμπνιτς! Όλα έγιναν για την δόξα φυσικά, αφού ο Νεύτων δεν ήθελε να την μοιραστεί με κανέναν.. Όπως αποδείχθηκε, ο Κούρτ τον βοήθησε στον φόνο του Λάιμπνιτς και αργότερα στου Τριγωνάκη αν και ένιωθε τύψεις.. Οι δύο άντρες θέλησαν να προειδοποιήσουν τον καθηγητή να μην μιλήσει.. Όμως, φαίνεται εκείνος ήθελε να αποκαλυφθεί η αλήθεια.. Το πρωί του φόνου, ο Νεύτων έριξε το δηλητήριο στον καφέ του Τριγωνάκη και ο Κούρτ σιγουρεύτηκε ότι θα τον πάρει και θα τον πει.. Λίγο πριν τον θάνατο του, ο καθηγητής δέχτηκε ένα τηλεφώνημα από τον Νεύτων, στο γραφείο του..«Σε είχαμε προειδοποιήσει να μην προσπαθήσεις να μιλήσεις σε κανέναν γι' αυτό.. Τώρα θα πας να βρεις τον φίλο σου τον Λάιμπνιτς» του είπε και του το έκλεισε.. Λίγες ώρες αργότερα ο καθηγητής ήταν νεκρός... Το ξέρω ότι όλα αυτά σας ακούγονται σοκαριστικά.. Το ίδιο αισθανθήκαμε κι εμείς όταν τα διαβάσαμε.. Τελικά ο καθηγητής πέθανε γιατί βρέθηκε στο λάθος μέρος, την λάθος στιγμή και είχε την εξυπνάδα και τις γνώσεις να καταλάβει για ποιο πράγμα μιλούσαν οι δύο άντρες..

Αφηγητής

Κάπου εδώ τελειώνει η ιστορία μας.. Οι πρωταγωνιστές μας, Νικολαΐδης Νικόλαος, Δοξιάδης Απόστολος, Ρεμούνδος Γεώργιος, Ισαάκ Νεύτων, Γκότφριντ Βίλχελμ Λάιμπνιτς και Κούρτ Γκέντελ υπήρξαν στην πραγματικότητα και ήταν όλοι τους εξέχουσες προσωπικότητες των μαθηματικών (και όχι μόνο).. Αν και η ιστορία μας είναι φανταστική, αποφασίσαμε να βάλουμε ένα στοιχείο του πραγματικού μέσα σε αυτήν.. Έτσι, οι Ισαάκ Νεύτων και τον Γκότφριντ Βίλχελμ Λάιμπνιτς όντως συνεργάστηκαν σε μια μαθηματική έρευνα την οποία τελικά εξέδωσε μόνος του ο Νεύτων.. Φυσικά δεν σκοτώθηκε κανείς γι' αυτό τον λόγο, απλά θελήσαμε να το κάνουμε λίγο πιο ενδιαφέρον προσθέτοντας αυτό το κομμάτι..

Ευχαριστούμε..

Η ομάδα «ΥΠΟΠΤΟΙ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΙ»